

Oponentský posudek diplomové práce

Autorka: Michaela Hladká
Téma práce: Mezinárodněprávní úprava komerčního sexuálního zneužívání dětí
Rozsah práce: 66 stran

Diplomantka zvolila aktuální téma, kterému státy věnují velkou míru pozornosti nejen na mezinárodní, ale i na vnitrostátní úrovni. Celá práce je rozdělena do sedmi kapitol. Součástí úvodu je i stručný pohled do historie, který by se lépe vyjímal v některé z následujících kapitol práce.

Po úvodu následuje kapitola s názvem „Mezinárodně používané pojmy týkající se komerčního sexuálního zneužívání dětí“. Tato část práce je do značné míry popisná, vzhledem k jejímu obsahu však lze tuto skutečnost bez větších výhrad akceptovat. V následující kapitole autorka přechází od pojmů k mezinárodním dokumentům upravujícím zpracovávanou problematiku. Chronologicky a přehledně představuje dokumenty zabývající se trestněprávní ochranou dětí a jejich komerčního sexuálního zneužívání. Rozděluje je na univerzální a evropské. Na straně 18 předložené práce konstatuje v souvislosti s Úmluvou o právech dítěte, že „...je však nutno ji považovat za obecnou a nekonkrétní...“. Toto tvrzení by měla diplomantka podrobněji rozvést v rámci ústní obhajoby práce.

Na straně 30 práce autorka poměrně odvážně tvrdí, že „Mezinárodně právní normy (především obecného charakteru) týkající se ochrany dětí je navíc třeba považovat za tzv. *Ius Cogens*, což znamená, že státy jsou povinny tyto normy dodržovat, aniž by byly stranami jakýchkoli úmluv, neboť tyto normy plynou především z práva obyčejového.“ Protože v samotném textu chybí odkaz upřesňující, odkud uvedenou myšlenku čerpala, je v této souvislosti nezbytné, aby se v rámci ústní obhajoby práce vypořádala s následujícími připomínkami a dotazy:

- Definice kogentní normy v mezinárodním právu
- Znamená formulace „především obecného charakteru“ to, že kogentní normy lze najít i mimo okruh norem obecného mezinárodního práva?
- Vymežit okruh subjektů, které jsou vázány mezinárodní smlouvou a subjektů, jimž ukládá práva a povinnosti obyčejové pravidlo.

V kapitole s názvem „Jednotlivé formy fenoménu“ z velké části opakuje to, co bylo řečeno v předcházejících kapitolách práce. S malými výjimkami není tato část práce ničím

objevná ani čtivá. Pátá kapitola je věnována Implementaci ustanovení mezinárodních smluv do právního řádu České republiky. Zde se autorka soustředila na srovnání starého a stávajícího trestního zákoníku.

V kapitole předcházející závěru práce popisuje autorka činnost Výboru pro práva dítěte – v této souvislosti se drobná poznámka týká počtu členů tohoto orgánu.

Po obsahové stránce představuje předložená práce průměrný počín. Diplomantka prokázala (i přes mnohé výhrady) dostatečnou míru samostatnosti při zpracování zvoleného tématu. V problematice se orientuje.

Pokud však jde o práci s literaturou vykazuje práce nemalé nedostatky. Poznámkový aparát je velmi slabý, odkazy na použitou literaturu jsou nečetné a při bližší pozornosti nemůže čtenáři uniknout, že základem, ze kterého autorka čerpala je jediná publikace. Všechny ostatní poznámky působí spíše dojmem účelových odkazů bez toho, že by s nimi autorka více pracovala. Následující připomínky se týkají pouze odkazů u „publikací“ a „časopiseckých článků“. Z celkových jednadvaceti odkazů uvedených v seznamu použité literatury v závěru práce se v textu objevují poznámky pouze k sedmi z nich. Při ústní obhajobě by měla autorka tuto skutečnost vysvětlit, zejména v jakých souvislostech a v jakých částech práce v seznamu použité literatury uvedené zdroje použila, kde z nich čerpala. K porovnání dalších druhů odkazů na jednotlivých stranách práce se seznamem použité literatury v jejím závěru jsem již nepřikročila.

Po formální stránce splňuje práce požadavky kladené na tento typ prací. Na základě komplexního posouzení **doporučuji** práci k ústní obhajobě před komisí a s ohledem na připomínky uvedené výše navrhuji hodnocení stupněm „**dobře**“.

V Praze dne 28. května 2010

JUDr. Monika Bayerová, Ph.D.